

Tonga ny Ora Fitsaran'Andriamanitra — Laharana Voalohany

Ny Fitsarana ny Velona sy ny Hevi-Baventy Ara-paminaniana momba ny 9/11

Jeff Pippenger
2024-12-18

Nandritra ny fotoana elaela, ary raha ny marina dia hatrany avy hatrany taorian'ny 9/11, dia nampianatra tsy tapaka izahay fa tamin'ny 9/11 no nanomboka ny fitsarana ny velona. Fantatray izany zava-misy izany tamin'ny alalan'ny vavolombelon'ny Baiboly maro dia maro, izay samy nanamafy izany avy amin'ny lafiny samihafa tanteraka. Hatramin'ny Jolay 2023, dia nahatakatra antsipiriany bebe kokoa momba ny fitsarana ny velona izahay, izay nanomboka tamin'ny 9/11, raha oharina amin'ireo antsipiriany hita vetivety taorian'ny 9/11. Nahoana no nanomboka tamin'ny 9/11 ny fitsarana ny velona? Inona no atao hoe fitsarana ara-Baiboly ny velona?

Ao amin'ny toko voalohany ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy, ny toetra fototra asongadina momba an'i Kristy dia izao: Izy no Alfa sy Omega, ny Fiandohana sy ny Fiafarana, ny Voalohany sy ny Farany. Maneho ohatra mazava izany toetra izany Izy rehefa nandidy an'i Jaona hanoratra ny zavatra efa nisy, ary tamin'ny fanaovany izany dia hanoratra koa ny zavatra mbola ho avy i Jaona. Jesosy mandrakariva maneho ny farany amin'ny alalan'ny fiandohana. Izany no maha-Izy Azy.

Ny Baiboly dia manondro an'i Jesosy ho ny Teny. Ny boky voalohany ao amin'ny Baiboly, ny Genesisy, dia midika hoe “fiandohana.” Ny boky farany ao amin'ny Baiboly dia ny bokin'ny Apokalypsy, ary ireo fahamarinana naseho voalohany tao amin'ny bokin'ny Genesisy dia resahina ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy. Ny Genesisy no Alfa ary ny Apokalypsy no Omega, ary miaraka izy ireo no Teny, ary ny Teny dia Jesosy, Izay Alfa sy Omega. Ny sonian'Andriamanitra, na ny Anarany, dia voasoratra ao anatin'ny andalan-tsoratra rehetra amin'ny faminaniana ara-Baiboly. Izany sonia izany no manamarina fa ny mazava ao amin'ilay andalan-tsoratra dia fahamarinana.

Raha tsy mitondra ny sonian'Andriamanitra ny fanazavana ny andalan-tenin'ny faminaniana iray, dia ny anarany izany, dia ny toetrany; noho izany dia diso ilay fanazavana. Misy fitsapana hafa koa izay tokony hampiharina rehefa mandika ny Teny faminanian'Andriamanitra, nefa na inona na inona fitsapana ampiharin'ny olona iray, dia tokony hofaritana ao anatin'ny Tenin'Andriamanitra izany fitsapana izany. Raha tsy misy fitsapana noforonin'olombelona, dia vitsy kokoa ny fanazavana noforonin'olombelona. Koa nahoana? Ary inona? Moa ve ny fitsarana ara-Baiboly ny velona no nanomboka tamin'ny 9/11?

Rehefa mampahafantatra ny Tenany ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy Kristy, dia ambarany fa Izy no fiandohana sy fiafarana, ary ampiasainy ny mpaminany Jaona mba haneho izay asehon'izany toetra izany amin'ny maha-Izy Azy. Asehon'i Kristy ho hafatry ny boky manontolo ny fanambarana ny Tenany. Didiany Jaona hanoratra izay nisy tamin'izany andro izany teo amin'ny

tontolon'i Jaona, ary amin'ny fanaovany izany dia ho voarakitr'i Jaona izay hitranga amin'ny faran'izao tontolo izao. Jaona dia anankiray tamin'ireo mpitarika roa ambin'ny folo tany am-piandohan'ny fiangonana kristiana, ary noho izany Jaona dia maneho ny fiafaran'ny fiangonana kristiana, izay asehon'ny iray hetsy sy efatra amby efapolo arivo sy ny vahoaka betsaka ao amin'ny Apokalypsy toko faha-7.

Toy izao ny lojika ara-Baiboly: Jesosy no Teny, izay nahariana ny zavatra rehetra, dia ilay Teny izay efa niaraka tamin'ny Rainy hatrizay hatrizay, ary Izy koa no Baiboly, fa Izy no Tenin'Andriamanitra. Ny toetra voalohany amin'ny toetran'i Kristy izay ampahafantarina ao amin'ny hafatra farany ao amin'ny Tenin'Andriamanitra dia izao: asehony amin'ny fiafaran'ny zavatra iray ny fiandohan'izany zavatra izany ihany. Raha tsy ampiharina amin'ny fianaran'olona ny Baiboly io fahamarinana momba ny toetran'Andriamanitra io, dia tsy ho hainy marina izay atao hoe fitsaran'ny velona, sy ny antony nanombohany tamin'ny 9/11, ary ny tena zava-dehibe kokoa, ny antony saika hifaranany.

Ho ohatra ny foto-kevitra ny Alfa sy Omega, ny Isiraely fahiny dia tandindon'i Isiraely maoderina, izay fahamarinana ara-paminaniana azo ambara koa hoe: ny Isiraely ara-bakiteny dia tandindon'i Isiraely ara-panahy. Na ahoana na ahoana fanehoana izany, samy manana tantaram-piandohana sy tantaram-pamaranana na ny Isiraely fahiny ara-bakiteny na ny Isiraely maoderina ara-panahy. Telo amin'ireo tantara efatra ireo no efa lasa, ary isika ankehitriny dia ao amin'ny tantara fahefatra sady farany.

Ny tantara telo lasa dia maneho vavolombelona telo momba ny taranaka farany amin'ny tantaran'izao tontolo izao. Ireo tantara telo lasa ireo no mamaritra ilay taranaka izay aseho ho ny efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy. Misy tsipika ara-paminaniana hafa koa izay miresaka ny amin'ilay efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy, nefa ny isan'ny efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy dia mirakitra ny tandindona ara-paminaniana fa ilay efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy dia ireo izay aseho ara-paminaniana amin'ny fampitomboana ny foko roa ambin'ny folo tamin'i Isiraely fahiny ara-bakiteny, amin'ny mpianatra roa ambin'ny folo amin'i Isiraely maoderina ara-panahy.

Amin'ny maha-ohatra iray hafa momba ny Alfa sy Omega, ireo anjely telo ao amin'ny Apokalypsy toko faha-efatra ambin'ny folo dia maneho tantara fiandohana sy fiafarana. Ny hetsika Millerita dia maneho ny tantara fiandohan'ireo anjely telo, ary ny hetsiky ny iray alina sy efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy dia maneho ny tantara eo amin'ny fiafaran'ny hafatry ny anjely fahatelo. Ny hetsika alfa dia nanambara ny fisokafan'ny fitsarana famotopotorana tamin'ny 22 Oktobra 1844. Ny hetsika omega kosa dia nanambara ny fisokafan'ny fitsarana ny velona, ka namantatra ny fiandohan'ny ho 9/11.

Ohatra fahatelo momba ny Alfa sy Omega, izay mora tohanana amin'ny alalan'ny tsindrimandry, dia izao: tany am-piandohana, tao amin'ny hetsika alfa nataon'ny Millerita, dia tanteraka ara-bakiteny hatramin'ny litera ny fanoharana ny amin'ny virijina folo. Sister White dia manondro ny tantaran'ny Millerita ao amin'ny boky The Great Controversy ao anatin'ny toe-javatra izay nanatanterahan'izany fanoharana izany tamin'izany fotoana izany. Ampianariny koa fa ny hetsika

omega an'ireo iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo dia hanatanteraka ara-bakiteny hatramin'ny litera ihany koa ny fanoharana ny amin'ny virijina folo. Vavolombelona fohy telo avy amin'i Kristy izay mampifandray ny farany amin'ny fiandohana.

Tany am-piandohan'ny Isiraely fahiny, ny Tompo dia nanao fanekena tamin'ny Hebreo araka izay nasehon'ny rà teo amin'ny tolam-baravarana, izay mazava ho azy fa io no filazana voalohany indrindra ny Amin'ny Mamatonalina ao amin'ny Tenin'Andriamanitra. Ny batisa dia tandindon'ny fifandraisana amin'ny fanekena miaraka amin'i Kristy, ary ampianarin'i Paoly antsika fa ireo Hebreo izay nivoaka avy tany Egipta dia samy natao batisa avokoa “tao amin'ny” rahona sy tao amin'ny Ranomasina Mena. Rehefa tafita an-dafin'ny ranomasina izy ireo dia nomena mana, izay, ankoatra ny zavatra hafa, dia tandindon'ny Sabata andro fahafito eo amin'ny tontolon-kevitra maha-fitsapana azy.

Ny “mana” dia maneho ny fizahan-toetra voalohany nataony; ary rehefa tsy nahomby izy ireo tamin'ny fizahan-toetra fahafolo sy farany, tamin'izy nandà ny hafatr'i Josoa sy Kaleba, dia nolavin'ny Tompo izy ireo tamin'izay ho vahoakan'ny fanekeny ka nanao fanekena tamin'i Josoa sy Kaleba Izy. Rehefa niditra tao amin'ny Tany Nampanantenaina izy ireo tatỳ aoriana, dia tsy notanterahina tamin'ireo lehilahy teraka nandritra ny efa-polo taona ny fombam-pamorana, fa efa natsahatra izany fombafomba izany tamin'ny fikomian'i Kadesy, ary naverina natsangana indray tao Kadesy, talohan'ny fidirana. Izany dia mariky ny Alfa sy Omega.

Ny efa-polo taona nivezivezena tany an-efitra dia nanomboka tamin'ny fikomiana nanohitra ny hafatry Josoa sy Kaleba, ary nifarana tamin'ny fikomian'i Mosesy namely ny Vatolampy, ka noho izany dia naneho tamin'ny fomba diso ny toetra sy ny asan'Andriamanitra. Ny fiandohan'ny Isiraely fahiny dia maneho ny fiafaran'ny Isiraely fahiny.

Tamin'ny faran'ny Isiraely fahiny, Jesosy, amin'ny maha-“Iraky ny Fanekena” Azy ao amin'ny Malakia toko fahatelo, dia tonga mba hanamafy ny “fanekena” amin'ny maro mandritra ny herinandro iray, ho fahatanterahan'ny Daniela toko fahasivy. Amin'ny maha-Iraky ny Fanekena Azy, Kristy dia niditra tamin'ny fanekena niaraka tamin'ny fiangonana kristiana tao anatin'ilay tantara mihitsy izay nandaozany ny vahoakan'ny fanekena taloha. Tamin'ny fiandohan'ny Isiraely fahiny amin'ny maha-vahoakan'ny faneken'Andriamanitra azy, ny Tompo dia nandao vahoaka iray teo aloha izay tao amin'ny fanekena ka niditra tamin'ny fanekena niaraka tamin'ny vahoaka vaovao voafidy. Izany indrindra no nataony koa tamin'ny faran'ny Isiraely fahiny.

Ny fanambadiana dia tandindon'ny fanekena, ary hatramin'ny nahaterahan'i Kristy ka hatramin'ny fandravana an'i Jerosalema tamin'ny taona 70 taor. J.K., ny faminanianana dia mampiseho fisaraham-panambadiana miandalana nataon'Andriamanitra tamin'ny Isiraely ara-bakiteny fahiny. Koa oviana marina no nanan-kery ilay fisaraham-panambadiana: tamin'ny nahaterahany va, tamin'ny fahafatesany, tamin'ny fitoraham-bato an'i Stefana, sa tamin'ny fandravana an'i Jerosalema?

Mandritra izany fotoana izany, ireo mpivavaka avy amin'ny firenena rehetra dia nitady ny tempoly izay natokana ho amin'ny fanompoam-pivavahana amin'Andriamanitra.

Namirapiratra tamin'ny volamena sy vato soa izy, ka fahitana feno hatsarana sy voninahitra

lehibe. Kanefa Jehovah dia tsy hita tao intsony tao amin'izany lapan'ny hatsaran-tarehy izany. Isiraely amin'ny maha-firenena azy dia efa nisara-panambadiana tamin'Andriamanitra. Raha i Kristy, teo am-pamaranana ny asa fanompoany teto an-tany, nijery fanindroany farany ny tao anatin'ny tempoly, dia hoy Izy: “Indro, avela ho anareo lao ny tranonareo.” Matio 23:38. Hatramin'izay dia nantsoiny hoe tranon'ny Rainy ny tempoly; nefa raha nivoaka avy tao anatin'ireo manda ireo ny Zanak'Andriamanitra, dia nesorina mandrakizay tsy ho ao amin'ilay tempoly naorina ho amin'ny voninahiny ny fanatrehan'Andriamanitra. Asa ataon'ny Apostoly, 145.

Ny ampitson'ny Fidirana amim-boninahitra dia nambaran'i Kristy fa lao ny tranon'ny Jiosy, ka nofaranana tamin'izany ny fisaraham-panambadiana. Koa dia nofaranana ny fisaraham-panambadiana raha nilentika ny masoandro tamin'ny andro nisehoan'ny Fidirana amim-boninahitra.

“I Jerosalema dia zanaky ny fikarakarany; ary tahaka ny ray malemy fanahy misaona ny amin'ny zanaka mania, dia nitomany an'ilay tanàna malala Jesosy. Hataoko ahoana no hahafy anao? Hataoko ahoana no hijereko anao hatolotra ho amin'ny fandranganana? Tsy maintsy avelako va ianao handeha hameno ny kapoakan'ny helokao? Ny fanahy iray dia sarobidy tokoa ka, raha ampitahaina aminy, ny tontolo maro dia latsaka ho tsy misy dikany; nefa eto dia firenena iray manontolo no ho very. Rehefa ho levona tsy ho hitan'ny maso any an-danitra ny masoandro nilentika any andrefana, dia hifarana ny androm-pahasoavan'i Jerosalema. Raha mbola nijanona teo an-tampon'i Oliveta ny filaharana, dia tsy mbola tara loatra ny hibebaran'i Jerosalema. Tamin'izany ny anjelin'ny famindram-po dia namoritra ny elany mba hidina hiala amin'ny seza fiandrianana volamena hanome toerana ny fitsarana sy ny famaizana efa ho tonga faingana. Kanefa ny fon'i Kristy, lehibe amin'ny fitiavana, dia mbola nifona ho an'i Jerosalema, izay nanamavo ny famindram-pony, naneso ny fampitandremany, ary efa hiroboka handoto ny tanany amin'ny rany. Raha mba hibebara ihany Jerosalema, dia tsy mbola tara loatra. Raha mbola nitoetra teo amin'ny tempoly sy ny tilikambo ary ny tendron-trano avo ny taratra farany avy amin'ny masoandro nilentika, moa tsy hisy anjely tsara va hitarika azy ho amin'ny fitiavan'ny Mpamonjy ka hampiala ny loza hanjo azy? Ry tanàna tsara tarehy nefa tsy masina, izay nitara-bato ny mpaminany, izay nandà ny Zanak'Andriamanitra, izay namatotra ny tenany tamin'ny fatoran'ny fanandevozana noho ny tsy fibebahany,—efa saiky lany ny andron'ny famindram-po ho azy!”

“Kanefa indray ny Fanahin'Andriamanitra no miteny amin'i Jerosalema. Alohan'ny hifaranan'ny andro, dia misy fijoroana ho vavolombelona hafa koa entina momba an'i Kristy. Asandratra ny feon'ny vavolombelona, mamaly ny antso avy amin'ny lasa ara-paminaniana. Raha hihaino izany antso izany Jerosalema, raha handray ny Mpamonjy izay miditra eo am-bavahadiny izy, dia mbola mety hovanjena ihany.”

“Tonga tao amin'ireo mpanapaka tao Jerosalema ny tatitra fa manatona ny tanàna i Jesosy miaraka amin'ny vahoaka marobe. Kanefa tsy manana fandraisana ho an'ny Zanak'Andriamanitra izy ireo. Noho ny tahotra dia nivoaka hitsena Azy izy, manantena ny hanaparitaka ny vahoaka betsaka. Raha efa hihidina avy eo amin'ny Tendrombohitra Oliva ilay filaharana, dia nosakanan'ireo mpanapaka izany. Nanontany ny anton'izany fifaliana

mirohondrohona izany izy ireo. Ary raha nanontany hoe: ‘Iza moa Ity?’ izy, dia namaly izany fanontaniana izany ny mpianatra, feno ny fanahin’ny tsindrimandry. Tamin’ny fiteny kanto sy miezinezina no namerenany ny faminaniana mikasika an’i Kristy:”

“Adama dia hilaza aminao hoe: ny taranaky ny vehivavy no hanorotoro ny lohan’ny menarana.

“Anontanio Abrahama, ary holazainy aminao hoe: ‘Melkizedeka, Mpanjakan’i Salema,’ Mpanjakan’ny Fiadanana. Genesisy 14:18.

“Hilaza aminao i Jakoba fa Izy no Silo, avy amin’ny firenen’i Joda.

Hilaza aminao i Isaia hoe: “Imaniela”, “Mahagaga, Mpanolotsaina, Andriamanitra Mahery, Ray mandrakizay, Andrianan’ny Fiadanana.” Isaia 7:14; 9:6.

« I Jeremia no hilaza aminao hoe: Ny Solofon’i Davida, “Jehovah Fahamarinanay.” Jeremia 23:6. »

«Daniela no hilaza aminao hoe: Izy no Mesia. »

“Hosea dia hilaza aminao hoe: Izy no ‘Jehovah, Andriamanitra ny maro; Jehovah no fahatsiarovana Azy.’ Hosea 12:5.

“Jaona Mpanao-batisa no hilaza aminao hoe: Izy no ‘Zanak’ondrin’Andriamanitra, Izay manaisotra ny fahotan’izao tontolo izao.’ Jaona 1:29.

“Jehovah lehibe dia nanambara avy teo amin’ny seza fiandrianany hoe: ‘Ity no Zako malalako.’ Matio 3:17.

“Isika, mpianany, dia manambara hoe: Ity no Jesosy, Mesia, Andrianan’ny fiainana, Mpanavotra izao tontolo izao.

“Ary ny andrianan’ny herin’ny maizina dia manaiky Azy ka manao hoe: ‘Fantatro Ianao, izay Ianao, dia Ilay Masin’Andriamanitra.’ Marka 1:24.” Ilay Fitiavana Hatramin’ny Taranaka Rehetra, 577–579.

Ny tantaran’ny Fidirana am-boninahitr’i Kristy tao Jerosalema dia naneho mialoha ny tantaran’ny Antso Misasakalina tamin’ny vanim-potoana Millerita. Ny andalan-teny avy amin’i Rahavavy White dia manondro fa, rehefa nanomboka ny fidirana, dia tonga teo ambanin’ny fitaoman’ny Fanahy Masina ny vahoaka, ary avy eo Kristy dia nijanona ka nitomany an’i Jerosalema. Taorian’izany dia nanohy ny fidirana Izy, ary avy eo dia nifanandrana tamin’ny fitarihana jiosy. Tiako hotokana ny toetra sasantsasany amin’ity tantara ity mba hahafantarana ireo marika eny an-dalana izay miverimberina ao amin’ny tantaran’ny Millerita. Fa aloha dia te-hametraka hevitra iray aho momba ny fiandohana sy ny fiasarana. Izay vao notanisaintsika avy amin’i Rahavavy White dia maneho ny faran’ny toko iray, ary ny fanokafana ny toko manaraka dia milaza izao manaraka izao.

Ny fidiran’i Kristy tamim-pandresena tao Jerosalema dia aloky ny zavatra mbola ho avy, izay manjavozavo, nialoha ny fiaviany eo amin’ny rahon’ny lanitra amin-kery sy voninahitra, eo amidin’ny fandresen’ny anjely sy ny fifalian’ny olona masina. Amin’izany no hahatanteraka

ny tenin'i Kristy tamin'ny mpisorona sy ny Fariseo hoe: "Tsy hahita Ahy intsony hianareo mandra-pilazanareo hoe: Isaorana anie Izay avy amin'ny anaran'ny Tompo." Matio 23:39. Tamin'ny fahitana ara-paminaniana no nampisehoana tamin'i Zakaria izany andron'ny fandresena farany izany; ary hitany koa ny anjaran'ireo izay nandà an'i Kristy tamin'ny fiaviany voalohany hoe: "Ary hijery Ahy Izay nolefoniny izy; ary hisaona Azy toy ny fisaonana ny zanaka lahitokana izy, sady halahelo mafy Azy tahaka ny halahelon'ny olona noho ny lahimatoa." Zakaria 12:10. Io seho io no efa hitan'i Kristy mialoha, raha nibanjina ny tanàna Izy ka nitomany azy. Tao amin'ny fandravana ara-nofa nahazo an'i Jerosalema no nahitany ny fandranganana farany an'izany vahoaka izany, izay meloka tamin'ny ran'ny Zanak'Andriamanitra.

"Hitan'ny mpianatra ny fankahalan'ny Jiosy an'i Kristy, nefa tsy mbola hitany izay hiafarany. Tsy mbola takany ny tena toetry ny Isiraely, na koa azony ny famaizana izay hihatra amin'i Jerosalema. Izany no nasehon'i Kristy taminy tamin'ny alalan'ny lesona mivaingana sy manan-danja."

"Nigadona foana ny antso farany natao tamin'i Jerosalema. Efa ren'ny mpisorona sy ny mpanapaka ny feo ara-paminaniana avy tamin'ny lasa, naverin'ny vahoaka maro, ho valin'ilay fanontaniana hoe: 'Iza moa Ity?' nefa tsy nekeny ho feon'ny Tsindrimandry izany. Noho ny fahatezerana sy ny fahagagana dia niezaka hampangina ny vahoaka izy. Nisy manamboninahitra romana tao amin'ny vahoaka nifandroritana, ary tamin'ireo no nanambaran'ny fahavalony an'i Jesosy ho mpitarika fikomiana. Nambaran'izy ireo fa efa hiroso handray ny tempoly Izy ka hanjaka ho mpanjaka ao Jerosalema." The Desire of Ages, 580.

Ny hevi-dehibe izay tsy tiako ho disoina dia izao: ny Fidiran'i Kristy amim-boninahitra tao Jerosalema dia tandindon'ny Antso Amin'ny Misasakalina ao amin'ny tantara Millerita, nefa tsy izany ihany fa tandindon'ny faran'izao tontolo izao koa. Izy io dia mifandray amin'ny fiverenan'i Kristy eo am-piandohan'ny arivo taona ao amin'ny Apokalypsy toka faha-roapolo, ary koa amin'ny fiverenany miaraka amin'i Jerosalema Vaovao amin'ny faran'ny arivo taona. Mifandray koa amin'ny fahafatesan'ny ratsy fanahy amin'ny fiaviany fanindroany izany, ary amin'ny fitsarana farany azy ireo amin'ny faran'ny arivo taona. Ny fanokafana ny fehintsoratra farany dia milaza hoe: "Zava-poana ny antso farany natao tamin'i Jerosalema. Ny mpisorona sy ny mpanapaka dia nandre ny feo ara-paminaniana avy amin'ny lasa, izay naverin'ny vahoaka maro ho valin'ilay fanontaniana hoe: 'Iza moa Ity?' nefa tsy nekeny ho feon'ny Tsindrimandry izany."

Ny antso farany dia zava-poana, ary io antso io dia naseho ho "ny feo ara-paminaniana tamin'ny lasa." Ny vahoaka betsaka tamin'ny andron'i Kristy dia nandà ny antso farany natao taminy, satria nolaviny ny torohevitr'i Jeremia hody amin'ny lalana fahiny. Nolaviny koa ny fomba fiasa hoe andalana atasaky ny andalana, satria ny mpianatra dia namaly ny fanontaniana hoe: "Iza moa Ity?", tamin'ny fanangonana vavolombelona maromaro niaraka, andalana atasaky ny andalana, avy eto kely ary avy eroa kely.

Rehefa nanomboka ny fidirana ho any Jerosalema Kristy, dia nijanona teny an-dalana Izy. Izany dia manomboka amin'ny fahatanterahan'ny faminaniana, raha nahazo ny ampondra hitainganen'i

Kristy ny mpianatra. Tsy mbola nitaingina biby Izy, ary ilay biby koa tsy mbola nitaingenana'olona. Ny lojika dia manondro fahagagana, fa biby inona no manaiky mpitaingina amin'ny voalohany, ary iza no mahay mifehy ny fitaingenana ampondra izay mbola tsy nanao izany velively teo aloha. Mitovitovy amin'ilay fotoana nametrahan'ny Filistina fanatitra teo ambonin'ny sarety niaraka tamin'ny Fiara, ka nampikambany ombivavy roa samy mbola nampinono zanak'omby, ary mbola tsy nisintona sarety hatrizay, nefa dia nandao avy hatrany ny zanany ka nanomboka ny dia hamerenana ny Fiara ho any amin'ny Hebreo. Eo an-dalana ho any Jerosalema ny Fiara, ary rehefa nentin'i Davida niditra tao Jerosalema izany nony farany, dia naneho an-tsary mialoha ny fidiran'i Kristy amim-pandresena izany.

Raha tafapetraka teo ambonin'ny boriky Kristy, dia nanomboka nandahatra ny lamba fitafiany teny an-dalana ny olona, sady nanapaka rantsan-drofia, ary niantso mafy ny antso hoe: “Hosana ho an'ny Zanak'i Davida; Hotahina anie Izay avy amin'ny anaran'ny Tompo! Hosana any amin'ny avo indrindra.” (Matio 21:9) Nanohitra ny mpitarika ka niantso an'i Jesosy hampangina ny vahoaka. Nandroso izy ireo, ary nijanona Jesosy hitomany ny amin'ny olombelona very, izay asehon'i Jerosalema. Dia nitohy ny filaharana, ary niditra an-tsehatra indray ny mpitarika, nitaky hahalala hoe iza moa Jesosy. Ary namaly ny mpianatra tamin'ny fijoroana vavolombelona mifanesy sy mifanindry nambaran'ny mpaminany.

Ny tantara izay saintsainintsika ankehitriny dia nialohavan'ny fitsanganan'i Lazarosy tamin'ny maty, izay manamarika ny fahadisoam-panantenana voalohany eo amin'ny tsipika ara-paminaniana aseho amin'ny fanoharana ny amin'ny virijina folo, ary koa ny nikasihan'i Oza ny Fiara, eo amin'ny tsipikan'ny fidiran'i Davida tamim-pandresena tao Jerosalema. Ny fahadisoam-panantenana voalohany dia mifandray amin'ny fotoana fitaredretra, ary Kristy dia nitaredretra tamin'ny nandreany voalohany fa narary Lazarosy, tahaka an'i Davida izay nitaredretra tamin'ny namelany ny Fiara teo amin'izay nahafatesan'i Oza mandra-paka azy indray tatỳ aoriana. Maty Lazarosy, ary taorian'izany dia natsangana tamin'ny maty. I Lazarosy no ilay nitarika ny boriky izay nitaingenana'i Jesosy ho ao Jerosalema taorian'izany.

Tamin'ny tantaran'ny Millerita dia tonga tamin'ny 19 Aprily 1844, tamin'ny fahadisoam-panantenana voalohany, ilay anjely faharoa, izay nanamarika ny fiandohan'ny fotoana niandrasana. Taorian'izany dia nanomboka namolavola tsikelikely ny hafatry ny Antso amin'ny Misasakalina i Samuel Snow. Ny fivoarana miandalana tamin'izany hafatra izany dia asehon'ny fidiran'i Kristy tao Jerosalema. Ny fandrosoan'ny asan'i Snow dia aseho koa ao amin'ny fivezivezen'ny Vata, avy tany amin'ny Filistina, ho eo amin'ny sarety, ho amin'i Oza, ary tamin'ny farany ho ao Jerosalema.

Ny fidirana dia manana fanambarana voalohan'ny vahoaka, rehefa nilaza tamin'i Kristy ny mpitondra mba hampangininy ny vahoaka, narahin'ny fitomanian'i Kristy izany; avy eo dia ny fanambaran'ny mpianatra, rehefa nanontany hoe iza moa i Kristy ireo mpitondra mafy hatoka. Ny fisehoan'ny tsindrimandry tao amin'ny vahoaka, izay niteraka ny valin-teny voalohan'ireo mpitondra mafy hatoka, dia averin'ny mpianatra indray, rehefa namokatra “tsipika manampy tsipika” vavolombelona ara-paminaniana maro avy tamin'ny lasa izy ireo. Rehefa nilentika ny masoandro tamin'izany andro izany, dia nosarahina tamin'Andriamanitra Isiraely fahiny.

Amin'izany tantara izany no ampahafantarina antsika fa ny mpianatra dia tsy “nahatakatra ny famaizana izay hihatra amin'i Jerosalema.” Ny “famaizana” izay “hihatra amin'i Jerosalema” dia naseho tamin'ny mpianatra tamin'ny alalan'ny “lesona manan-danja avy amin-javatra hita maso.” Ny lesona manan-danja avy amin-javatra hita maso dia ny nanozonana ny aviavy. Ny fandravana an'i Jerosalema, izay mbola tsy takatry ny mpianatra, dia nasehon'ny nanozonana ny aviavy sary, ary koa tamin'ilay fanoharana izay efa nampianarin'i Kristy teo aloha momba ny aviavy.

“Ny fampitandremana dia ho amin'ny andro rehetra. Ny nataon'i Kristy tamin'ny nanozonany ilay hazo izay noforonin'ny heriny ihany dia mijoro ho fampitandremana ho an'ny fiangonana rehetra sy ho an'ny Kristiana rehetra. Tsy misy olona mahavita miaina ny lalàn'Andriamanitra nefa tsy manompo ny hafa. Kanefa maro no tsy mampihatra eo amin'ny fiainany ny fiainan'i Kristy feno famindrampo sy tsy tia tena. Ny sasany izay mihevitra ny tenany ho Kristiana tena tsara dia tsy mahatakatra izay mahaforona ny fanompoana an'Andriamanitra. Mikasa sy mandinika izy ireo mba hampifaly ny tenany. Manao zavatra mifandraika amin'ny tena ihany izy. Sarobidy aminy ny fotoana raha tsy amin'izay ahafahany manangona ho an'ny tenany ihany. Amin'ny raharaha rehetra eo amin'ny fiainana dia izany no tanjony. Tsy ho an'ny hafa fa ho an'ny tenany no anaovany fanompoana. Andriamanitra no namorona azy hiaina ao amin'ny tontolo iray izay tsy maintsy anaovana fanompoana tsy misy fitiavan-tena. Nataony izy mba hanampy ny namany amin'ny fomba rehetra azo atao. Fa ny tena dia lehibe loatra ao aminy ka tsy mahita zavatra hafa izy. Tsy mifandray amin'ny maha-olombelona izy. Izay miaina ho an'ny tena toy izany dia tahaka ilay aviavy, izay nanao fitaka rehetra ivelany nefa tsy nisy voany. Mitandrina ny endriky ny fanompoam-pivavahana izy, nefa tsy misy fibebahana na finoana. Amin'ny filazany dia manome voninahitra ny lalàn'Andriamanitra izy, nefa tsy eo ny fankatoavana. Milaza izy, fa tsy manao. Ao amin'ny didim-pitsarana navoaka tamin'ilay aviavy no anehoan'i Kristy fa mahatsiravina eo imasony izany fihatsarambelatsihy foana izany. Ambarany fa ny mpanota miharihary dia tsy meloka tahaka ilay milaza ho manompo an'Andriamanitra, nefa tsy mitondra voa ho amin'ny voninahiny.”

“Ny fanoharana momba ny aviavy, izay nolazaina talohan'ny nitsidihan'i Kristy an'i Jerosalema, dia nanana fifandraisana mivantana tamin'ny lesona izay nampianarin'ny nanozonany ilay hazo tsy namoa.” *The Desire of Ages*, 584.

Taorian'ny fifanandrinana farany tamin'ireo mpitondra, dia niala Jesosy mba hivavaka nandritra ny alina manontolo; ary nony maraina, raha nandalo teo amin'ilay aviavy Izy, dia nanozona azy.

“Tsy mbola fotoanan'ny aviavy masaka izany, afa-tsy tany amin'ny faritra sasany; ary teny amin'ny havoana manodidina an'i Jerosalema dia azo nolazaina marina tokoa hoe: ‘Tsy mbola tonga ny fotoanan'ny aviavy.’ Kanefa tao amin'ilay saha nankanesan'i Jesosy, dia nisy hazo iray toa efa nialoha lavitra ny hafa rehetra. Efa rakotra ravina izy. Ny toetran'ny hazo aviavy dia izao: alohan'ny hisokafan'ny raviny dia efa miseho ny voa mitombo. Koa ity hazo feno ravina ity dia nampanantena voa efa tsara fivoatra. Nefa fitaka ny bika aman'endriny. Rehefa nozahain'i Jesosy ny rantsany, hatramin'ny sampana iva indrindra ka hatramin'ny tendron-kazo avo indrindra, dia ‘tsy nahita na inona na inona afa-tsy ravina Izy.’ Ravinkazo mieboebo fotsiny no tao aminy, fa tsy nisy afa-tsy izany.”

Nanonona ozona nahafaty i Kristy. “Aoka tsy hisy olona hihinana voa aminao intsony mandrakizay,” hoy Izy. Ny ampitso maraina, raha mbola teny an-dalana ho any an-tanàna indray ny Mpamonjy sy ny mpianany, dia nahasarika ny sain’izy ireo ireo rantsany voakapoka sy ny raviny nalemy. “Tompo ô,” hoy Petera, “indro, malazo ny aviavy izay nozoninao.”

“Nahagaga ny mpianatra ny nataon’i Kristy tamin’ny nanozonany ny hazo aviavy. Toa tsy nitovy tamin’ny fombany sy ny asany izany taminy. Matetika no efa reny nambarany fa tsy tonga Izy hanameloka izao tontolo izao, fa mba hovanjena amin’ny alalany izao tontolo izao. Tsaroany ny teniny hoe: ‘Fa ny Zanak’olona tsy tonga hamono ny ain’ny olona, fa hamonjy azy.’ Lioka 9:56. Ny asany mahagaga dia natao hamerenana amin’ny laoniny hatrany, fa tsy handrava velively. Tsy fantatry ny mpianatra afa-tsy Izy ho Ilay Mpamerina amin’ny laoniny, Ilay Mpanasitrana. Ity asa ity dia niavaka irery. Inona no antony nanaovana izany? hoy ny fanontaniany.”

“እግዚአብሔር ‘ምሕረትን ይወዳል።’ ‘እኔ ሕያው እንደሆንኩ፥ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ በኅጥአን ሞት ደስ አይለኝም።’ ሚካያስ 7፡18፤ ሕዝቅኤል 33፡11። ለእርሱ የጥፋት ሥራና የፍርድ ማወጅ ‘እንግዳ ሥራ’ ነው። ኢሳይያስ 28፡21። ነገር ግን በምሕረትና በፍቅር የወደፊቱን መጋረጃ ያነሳል፤ ለሰዎችም የኅጢአት መንገድ የሚያስከትለውን ውጤት ይገልጣል።”

“Ny fanozonana ny aviavy dia fanoharana natao tamin’ny asa. Io hazo tsy namoa io, izay naneho tamim-pireharehana ny raviny feno fihatsarambelatsihy teo anatrehan’i Kristy mihitsy, dia tandindon’ny firenena jiosy. Ny Mpamonjy dia naniry hampahafantatra mazava tamin’ny mpianany ny antony sy ny fahamarinan’ny loza hanjo an’Isiraely. Noho izany tanjona izany dia nomeny toetra ara-moraly ilay hazo, ka nataony mpanambara ny fahamarinana avy amin’Andriamanitra. Ny Jiosy dia niseho niavaka tamin’ny firenena rehetra, nilaza fa mahatoky amin’Andriamanitra. Efa notiaviny manokana izy ireo, ary nilaza ho manana fahamarinana mihoatra noho ny vahoaka rehetra. Kanefa efa simba izy noho ny fitiavana izao tontolo izao sy ny filan-karena. Nirehareha tamin’ny fahalalany izy, nefa tsy nahalala ny fitakian’Andriamanitra, sady feno fihatsarambelatsihy. Tahaka ilay hazo tsy namoa, dia nanatsotra ny rantsany feno fihatsarambelatsihy ho eny ambony izy, nahafinaritra tarehy sy kanto eo imason’ny olona, nefa ‘tsy nisy afa-tsy ravina ihany’ no vokany. Ny fivavahana jiosy, miaraka amin’ny tempoliny miezinezina, ny alitarany masina, ny mpisorony misatroka satro-boninahitra, ary ny fombafombany manetriketrika, dia tena tsara tokoa tamin’ny fijery ivelany, nefa tsy nisy fanetren-tena, fitiavana, ary fiantrana.” The Desire of Ages, 581, 582.

Natomboka tamin’ny fametrahana fanontaniana roa izay eo am-pamalianay isika. Ireto avy izany fanontaniana izany: “Nahoana no nanomboka tamin’ny 9/11 ny fitsarana ny velona? Inona no fitsarana ara-Baiboly ny velona?”

Ireo andalana vitsy momba ny faminaniana vao napetratsika ireo dia vavolombelona ara-Baiboly momba ny fitsarana ny velona. Ireo andalan-teny faminaniana ireo dia miresaka zavatra lavitra noho ny “A, B, C”-n’ny fitsarana fotsiny ihany, nefa isika aloha dia mamaly ny fanontaniana momba ny 9/11 sy ny fitsarana ny velona.

“‘Nijery aho,’ hoy i Daniela mpaminany, ‘mandra-pametraka ny seza fiandrianana; ary Ilay Fahagolan’androny dia nipetraka; ny fitafiany dia fotsy tahaka ny oram-panala, ary ny

volon-dohany tahaka ny volon'ondry madio; ny seza fiandrianany dia lelafo mirehitra, ary ny kodiany dia afo mivaivay. Ony afo no nivoaka ka nandeha avy teo anatrehan'ny; arivoarivo no nanompo Azy, ary alinalina impolo no nitsangana teo anatrehan'ny; napetraka ny fitsarana, ary novelarina ny boky.' Daniela 7:9, 10, R.V.

“Toy izao no naseho tamin'ny fahitan'ny mpaminany ny amin'ilay andro lehibe sy manetriketrika, izay handalovan'ny toetra amam-piainan'ny olona eo anatrehan'ny Mpitsaran'ny tany rehetra mba hodinihina, ary samy havalina ny olona rehetra 'araka ny asany.' Ny Fahagolan'ny Andro dia Andriamanitra Ray. Hoy ny mpanao Salamo: 'Fony tsy mbola teraka ny tendrombohitra, na mbola tsy noforoninao ny tany sy izao tontolo izao aza, hatramin'ny taloha indrindra ka ho mandrakizay, dia Hianao no Andriamanitra.' Salamo 90:2. Izy, izay loharanon'ny fisiana rehetra sy fototry ny lalàna rehetra, no hitarika ny fitsarana. Ary ny anjely masina, amin'ny maha-mpanompo sy vavolombelona azy, izay isa 'in-jato arivo ampitomboina amin'ny in-jato arivo, ary arivoarivo,' no manatrika izany fitsarana lehibe izany.

“Ary, indro, nisy anankiray tahaka ny Zanak'olona avy niaraka tamin'ny rahon'ny lanitra, ka tonga teo amin'ny Fahagola amin'ny andro Izy, ary nentina nanatona teo anatrehan'ny. Dia nomena Azy ny fanapahana sy ny voninahitra ary ny fanjakana, mba hanompoan'ny firenena sy ny samy hafa foko ary ny samy hafa fiteny rehetra Azy; ny fanapahany dia fanapahana mandrakizay, izay tsy ho levona mihitsy.' Daniela 7:13, 14. Ny fihavian'i Kristy voalaza eto dia tsy ny fihaviany fanindroany ety an-tany. Tonga eo amin'ny Fahagola amin'ny andro any an-danitra Izy handray ny fanapahana sy ny voninahitra ary ny fanjakana, izay homena Azy amin'ny fiafaran'ny asany maha-Mpanelanelana Azy. Io fihaviana io, fa tsy ny fisehoany fanindroany ety an-tany, no nambara mialoha tamin'ny faminaniana fa hitranga amin'ny faran'ny 2300 andro tamin'ny taona 1844. Entin'ny anjely avy any an-danitra miaraka Aminy, ny Mpisoronabe lehibentsika dia miditra ao amin'ny masina indrindra, ary eo no isehoany eo anatrehan'Andriamanitra mba hanao ny asa farany amin'ny fanompoany ho an'ny olombelona—to perform the work of investigative judgment and to make an atonement for all who are shown to be entitled to its benefits.

“Ao amin'ny fanompoam-pivavahana tandindona dia ireo ihany izay efa tonga teo anatrehan'Andriamanitra tamin'ny fiaiken-keloka sy ny fibebahana, ary izay nafindra ho ao amin'ny fitoerana masina ny fahotany tamin'ny alalan'ny ran'ny fanatitra noho ny ota, no nanana anjara tamin'ny fanompoana tamin'ny Andron'ny Fanavotana. Toy izany koa, amin'ilay andro lehibe amin'ny fanavotana farany sy ny fitsarana famotopotorana, dia ny raharahan'ireo izay milaza ho vahoakan'Andriamanitra ihany no dinihina. Ny fitsarana ny ratsy fanahy dia asa miavaka sy misaraka, ary tanterahina amin'ny fotoana aoriana kokoa. “Fa tsy maintsy manomboka ao amin'ny ankohonan'Andriamanitra ny fitsarana; ary raha manomboka amintsika aloha izany, hanao ahoana ny faran'izay tsy manaiky ny filazantsara?” 1 Petera 4:17.

Ny bokin'ny firaketana any an-danitra, izay isoratana ny anarana sy ny asan'ny olona, no hamaritana ny fanapahan-kevitra ny fitsarana. Hoy i Daniela mpaminany: “Napetraka ny fitsarana, ary novelarina ny boky.” Ilay mpanoratra ny Apokalypsy, raha mamaritra io sehatra

io ihany, dia manampy hoe: “Ary nisy boky anankiray koa novelarina, dia ny bokin’ny fiainana izany; ary ny maty dia notsaraina araka izay zavatra voasoratra tao anatin’ny boky, araka ny asany.” Apokalypsy 20:12.

“Ny bokin’ny fiainana dia mirakitra ny anaran’izay rehetra efa niditra tao amin’ny fanompoana an’Andriamanitra. Jesosy nanao tamin’ny mpianany hoe: ‘Mifalia, satria voasoratra any an-danitra ny anaranareo.’ Lioka 10:20. Paoly miresaka ny amin’ireo mpiara-miasa mahatoky aminy hoe, ‘izay voasoratra ao amin’ny bokin’ny fiainana ny anarany.’ Filipiana 4:3. Daniela, raha mijery mialoha ‘ny andro fahoriana, izay tsy mbola nisy toy izany,’ dia manambara fa hovanjena ny olon’Andriamanitra, dia ‘izay rehetra hita voasoratra ao amin’ny boky.’ Daniela 12:1. Ary hoy ny mpahita: ireo ihany no hiditra ao an-tanànan’Andriamanitra, dia izay ny anarany ‘voasoratra ao amin’ny bokin’ny fiainan’ny Zanak’ondry.’ Daniela 12:1; Apokalypsy 21:27.”

“Misy bokin’ny fahatsiarovana” voasoratra eo anatrehan’Andriamanitra, izay anoratana ny asa tsara nataon’ireo “izay matahotra an’i Jehovah sy mihevitra ny anarany.” Malakia 3:16. Ny tenin’ny finoany sy ny asam-pitiavany dia voasoratra any an-danitra. I Nehemia dia manondro izany raha hoy izy: “Tsarovy aho, ry Andriamanitra ô, ... ary aza fafana ny asa tsara nataoko ho an’ny tranon’Andriamanitra.” Nehemia 13:14. Ao amin’ny bokin’ny fahatsiarovan’Andriamanitra dia atao tsy mety maty ny asa marina rehetra. Any no anoratana amim-pahamarinana ny fakam-panahy rehetra notoharina, ny ratsy rehetra noresena, ny teny rehetra feno famindram-po sy halemam-panahy voalaza. Ary ny asa rehetra fahafoizan-tena, ny fahoriana sy alahelo rehetra niaretana noho ny amin’i Kristy, dia voarakitra. Hoy ny mpanao salamo: “Ianao manisa ny fivahinianako; ataovy ao anaty sininao ny ranomasony: tsy eo amin’ny bokinao va izany?” Salamo 56:8.

Misy firaketana koa ny amin’ny fahotan’ny olona. “Fa Andriamanitra hampiditra ny atao rehetra ho amin’ny fitsarana, mbamin’ny zava-miafina rehetra, na tsara izany, na ratsy.” “Ny amin’ny teny foana rehetra izay holazain’ny olona dia hampamoahina azy amin’ny andro fitsarana.” Hoy ny Mpamonjy: “Fa ny teninao no hanamarinana anao, ary ny teninao no hanamelohana anao.” Mpitoriteny 12:14; Matio 12:36, 37. Ny fikasan-tsoa sy ny antony manosika miafina dia miseho ao amin’ilay bokim-piraketana tsy mety diso; fa Andriamanitra “hampiharihary ny zava-miafina ao amin’ny maizina, ary hampiseho ny fisainan’ny fo.” I Korintiana 4:5. “Indro, voasoratra eo anatrehako izany, ... ny helokareo sy ny heloky ny razanareo miaraka, hoy Jehovah.” Isaia 65:6, 7.

“Ny asan’ny olona rehetra dia sedraina eo anatrehan’Andriamanitra ary voasoratra araka ny fahatokiana na ny tsy fahatokiana. Mifanandrify amin’ny anarana tsirairay ao amin’ny bokin’ny lanitra no anoratana, amin’ny fahitsiana mahatahotra, ny teny ratsy rehetra, ny fihetsika feno fitiavan-tena rehetra, ny adidy rehetra tsy tanteraka, ary ny ota miafina rehetra, miaraka amin’ny fihatsarambelatsihy fetsy rehetra. Ny fampitandremana na ny fananaran’ny lanitra izay natao tsinontsinona, ny fotoana lanilany foana, ny fahafahana tsy nohararaotina, ny fitaomana nampiharina ho amin’ny tsara na ho amin’ny ratsy, miaraka amin’ny vokany lavitr’ezaka, dia voarakitry ny anjely mpanoratra avokoa.”

Ny lalàn'Andriamanitra no fenitra hitsarana ny toetra amam-piainan'ny olona amin'ny fitsarana. Hoy ilay olon-kendry: “Matahora an'Andriamanitra, ary tandremo ny didiny; fa izany no adidin'ny olona rehetra. Fa ho entin'Andriamanitra ho amin'ny fitsarana ny asa rehetra.” Mpitoriteny 12:13, 14. Mampitandrina ny rahalahiny ny apostoly Jakoba hoe: “Dia mitenya toy izany hianareo, ary manaova toy izany, tahaka izay hotsaraina amin'ny lalàn'ny fahafahana.” Jakoba 2:12.

“Ireo izay amin'ny fitsarana no ‘heverina ho mendrika’ dia hanana anjara amin'ny fitsanganan'ny marina amin'ny maty. Hoy Jesosy: ‘Fa izay hatao ho mendrika hahazo izany fiainana izany sy ny fitsanganana amin'ny maty, ... dia tahaka ny anjely sady zanak'Andriamanitra, satria zanaky ny fitsanganana amin'ny maty izy.’ Lioka 20:35, 36. Ary mbola ambarany indray fa ‘izay nanao ny tsara’ dia hivoaka ‘ho amin'ny fitsanganan'ny fiainana.’ Jaona 5:29. Ny marina izay maty dia tsy hatsangana raha tsy aorian'ny fitsarana izay anisana azy ho mendrika ny ‘fitsanganan'ny fiainana.’ Koa noho izany dia tsy ho eo mivantana eo anatrehan'ny fitsarana izy amin'ny fotoana handinihana ny firaketany sy hanapahana ny raharahany.”

“Hiseho ho Mpisolovava ho azy i Jesosy, mba hitalaho ho azy eo anatrehan'Andriamanitra. ‘Raha misy olona manota, dia manana Solovava ao amin'ny Ray isika, dia Jesosy Kristy Ilay Marina.’ 1 Jaona 2:1. ‘Fa Kristy tsy mba niditra tao amin'ny fitoerana masina nataon-tanana, izay tandindon'ny tena izy; fa tao an-danitra tokoa, mba hiseho ankehitriny eo anatrehan'Andriamanitra ho antsika.’ ‘Koa amin'izany dia mahavonjy tanteraka izay manatona an'Andriamanitra amin'ny alalany Izy, satria velona mandrakariva hanao fifonana ho azy ireo Izy.’ Hebreo 9:24; 7:25.”

“Rehefa voasokatra eo amin'ny fitsarana ny bokin'ny firaketana, dia dinihina eo anatrehan'Andriamanitra ny fiainan'izay rehetra nino an'i Jesosy. Manomboka amin'ireo izay velona voalohany teto ambonin'ny tany, no anoloran'ilay Mpisolo vava antsika ny raharahan'ny taranaka mifandimby tsirairay avy, ary faranany amin'ny velona izany. Tononina ny anarana rehetra, dinihina fatratra ny raharaha rehetra. Misy anarana ekena, misy anarana lavina. Raha misy olona mbola manana ota voasoratra ao amin'ny bokin'ny firaketana, ka tsy nibebahana sy tsy voavela, dia hofafana tsy ho ao amin'ny bokin'ny fiainana ny anarany, ary hovanoina ao amin'ny bokin'ny fahatsiarovan'Andriamanitra ny firaketan'ny asa soa nataony. Nambaran'i Jehovah tamin'i Mosesy hoe: ‘Izay nanota tamiko no hofafako amin'ny bokiko.’ Eksodosy 32:33. Ary hoy ny mpaminany Ezekiela: ‘Raha mivily miala amin'ny fahamarinany ny marina ka manao heloka, ... dia tsy hotsarovana ny fahamarinany rehetra izay nataony.’ Ezekiela 18:24.” Ilay Hery Mifanandrina Lehibe, 479–483.

Hohizina ity fandalinana ity isika ka hamaly ireo fanontaniana napetraka ao amin'ny lahatsoratra manaraka amin'ity andiany ity.